

अर्थचिन्तने सहायमाह—

मन्त्री स्यादर्थानां चिन्तायां—

अर्थास्तन्नावापादयः । यत्तत्र सहायकथनप्रस्तावे—‘मन्त्री स्वं चोभयं वापि सखा तस्यार्थचिन्तने’ इति केनचिल्लक्षणं कृतम्, तदपि राज्ञोऽर्थचिन्तनोपायलक्षणप्रकरणे लक्षयितव्यम्, न तु सहायकथनप्रकरणे । ‘नायकस्यार्थचिन्तने मन्त्री सहायः’ इत्युक्तेऽपि नायकस्यार्थत एव सिद्धत्वात् । यदप्युक्तम्—‘मन्त्रिणां ललितः शेषा मन्त्रिष्वायत्तसिद्धयः’ इति, तदपि स्वलक्षणकथनेनैव लक्षितस्य धीरललितस्य मन्त्रिमात्रायत्तार्थचिन्तनोपपत्तेर्गतार्थम् । न चार्थचिन्तने तस्य मन्त्री सहायः । किं तु स्वयमेव संपादकः । तस्यार्थचिन्तनाद्यभावात् ।

शरीरचेष्टाविशेष इत्यर्थः ॥ मन्त्रीति । अस्य इति सहायः इति चानुषज्यते । चिन्तायामुपायनिरूपणे । स्वमण्डले क्रियमाणं कर्म तन्त्रम् । परमण्डले क्रियमाणं कर्म आवापः । आदिना शत्रुनिग्रहादयः । यस्त्विति । स्वं चेति चकारो वार्थः । उभयं मन्त्रिसद्वयम् । तस्य नायकस्य । सहायकथनपरत्वे दोषमाह—नायकस्येति । एवं च स्वं चेत्यादि निरर्थकम् । तदनुपादानेऽपि तल्लाभात् । स्वयं चिन्तापक्षे स्वस्य सहकारित्वरूपसहायत्वानुपपत्तेरुभयचिन्तायां कारणान्तरप्रसङ्गाच्चेति भावः । सखिशब्दस्योपायार्थत्वम्, न तु सहायपरत्वमित्यवगन्तव्यम् । मन्त्रिणेति । आयत्तसिद्धिरित्यन्वयः । ललितो धीरललितः । शेषा धीरोदात्तादयः । स्वलक्षणेति । चिन्तन इति । धीरललितलक्षणनिविष्टेन तस्यार्थचिन्तनाद्यभावः । तेन च मन्त्रिमात्रायत्तार्थसिद्धिकत्वं प्रतीयते इति भावः । तस्य धीरललि-

१. तत्रेति । तत्रणं तन्त्रम् । स्वाधीनत्वात्स्वराष्ट्रे क्रियमाणं कर्मापि तत्रशब्देनोच्यते । आ समन्ताद् वपन्ति इतिकर्तव्यतावीजमत्रेत्यावापः । ‘डुवप् वीजतन्तुसंताने’ ‘हलक्ष’ इति षच् । ‘परं प्रत्यावापः फलति कृतसेकस्तत्परिव’ इति ॥

२. केनचिदिति । दृशरूपके धनंजयेनेत्यर्थः । तत्रायं सुगमः संदर्भः—अथ नेतुः कार्यान्तरसहायानाह—‘मन्त्रौ स्वं चोभयं वापि सखा तस्यार्थचिन्तने ।’ तस्य नेतुः अर्थचिन्तायां तन्नावापादिलक्षणायां मन्त्री वा आत्मा वा उभयं वा सहायः । तत्र विभागमाह—‘मन्त्रिणां ललितः, शेषा मन्त्रिष्वायत्तसिद्धयः ।’ उक्तलक्षणो ललितो नेता मन्त्रायत्तसिद्धिः । शेषा धीरोदात्तादयः अनियमेन मन्त्रिणा स्वेन वा उभयेन वा अङ्गीकृतसिद्धय इति ॥

१. क-पुस्तके तथा मुद्रितपुस्तकेषु ‘मन्त्री स्यादर्थानां चिन्तायां तद्वद्वरोधे ।’ इत्यर्थार्थं स्वविवरणगतपदयोजनेन ‘मन्त्री स्यादर्थचिन्तायामर्थास्तन्नावापादयः ।’ इत्येवमनुष्ठुपरूपत्वं प्रापितम् ‘तथा तद्वद्वरोधे’ इति खण्डं गद्ये योजितम्. २. ‘स्वस्योभयस्यापि’ क.